

CA-OSTRA

PAR LA LLEIDA

* * * ANY LSGON, NÚM. 94 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 17 DE JORIOL DE 1909 * * *

ELS HÒMES SENZILLS

Un home senzill vol dir un home en el qui no hi ha engany.

Un home dolent no es may un home senzill, perquè en la vida té moltes vegades necessitat d'amagar sa dolentia o darrera bones paraules o darrera obres hipòcrites.

Un home orgullós no es may un home senzill, perquè vol aparentar més diners, més talent o més virtut del que té, y axò ho té de fer ab engany.

Un home egoïsta no es may un home senzill, perquè l'egoisme s'ha d'adquirir a força de fingir que no'ns interessen les coses dels altres. Sols axis acaben per no interessarnos.

En la cara del home senzill se li retrata l'ànima, com si tenguessen transparència aquests volers de l'ànima que ne dihém cos. Axis es que no vos será difícil conèxer ses alegríes, ses tristeses y sos capficaments.

Tampoch ell té cap interès en amagar exos sentiments, perquè té la humilitat de creures molt humà.

El gest del home senzill es espontani y vertader, perquè pera ell el gest té el meteix valor de la paraula.

La paraula del home senzill es vertadera, perquè té un avorrimt invencible a la mentida.

Fins les mentides forçades del home senzill no enganyen a ningú, perquè coloren ses galtes de vergonya.

L'home senzill no calla massa, perquè el callar es una forma de dissimulo y el dissimulo es una forma d'engany.

L'home senzill no parla massa, perquè no sab manera de parlar molt sense murmura-cions o mentides.

Al home senzill lo faréu riure facilment si rihéu, lo faréu plorar aviat si plorau, lo faréu capficar si vos capficau; té a plaher participar dels sentiments dels altres, perquè axis es l'home per naturalesa.

L'home senzill no es amich de metàfores, ni de exageracions, ni de mentides, ni de murmuracions, ni de llenguatje enrevessat, ni de camins tortuosos, ni de picardies.

Al home senzill la ira aviat se li esbrava, la enveja no li cova, l'avaricia no'l corseca, perquè exos tres pecats capitals no s'amaguen darrera un front sense arrugues y uns ulls plens de transparència.

¡Felis home qui puga trobar un home senzill per amich!

¡Felis amo qui puga trobar un home senzill! pera mosso, y felis mosso: qui'l puga trobar pera amo!

¡Felissa dona qui puga trobar un home senzill per marit!

Dones senzilles no escassejen, porque sembla que'l pecat o engany original no les hagei tocades tant de plé a plé; però pera trobar un home senzill en les complicacions laberintiques de la vida moderna bé's necessita la llanterna ds Diógenes pera rasseguir récons, perquè als hòmes senzills no acostumám a veurelos enlayrats en els candèleros del món.

JAUME RAVENTÓS.

LES NOCES DE FELIX GRAS

(TRADUCCIÓ DE MISTRAL)

Vora del riu, a Sant Roumié,
hi ha una moreneta
que dins el prat, sota un moré,
cull flors de campaneta.

Cantem l'amor, cantem l'amor,
l'amor que nos marida!

Cantem l'amor, l'amor, l'amor,
l'amor y sa florida!

Un segador gentil passá,
amb cor de flama ardenta;
de la montanya ve a-n' el pla,
brandant sa faus llüenta.

Cantem l'amor, ... etc.

El segador, meravellat
de veure tal bellesa,
capell en ma, s'es aturat,
al ferli l'escomesa.

Cantem l'amor, ... etc.

Y amb un somris d'ulls encantats,
li diu:—bella fadrina,
vols que seguem tots dos plegats?
Vols dar-me ta ma fina?

Cantem l'amor, ... etc.

Te'n menaré per allá lluny,
y a plena soleyada,
obrint can-i p'el blat de Juny
farem bella segada.

Cantem l'amor, ... etc.

Jo apilaré, tu lligarás,
quin goig farem de veure!

Quant tendré set, quant seré las,
llavors me darás beure.

Cantem l'amor, ... etc.

Y a plena faus jo segaré
somnia y maravelles;
y dins ta falda abocaré
una garba d'estrelles.

Cantem l'amor, ... etc.

La bella jove respóngue:
«Caldrà dirho a mon pare,
potser te vulga per garbé,
ell qui'n cerca un, per ara.»

Cantem l'amor, ... etc.

Y tot axò se va cumpli,
com si fos cosa escrita:
la Poesia refflorí.
Y ma cansó ja es dita.

Cantem l'amor, cantem l'amor,
l'amor que nos marida!

Cantem l'amor, l'amor, l'amor,
l'amor y sa florida!

MARÍA ANTONIA SALVÁ.

UNA LLISSÓ DE LLIBERTAT

Aquella navegació de la flota americana donant la volta al mon, cridá l'atenció general, y els periòdics d'Europa y d'Amèrica contaren detalladament el famós viatge. Una cosa no's estada referida y val la pena, perquè es una bona lliadó de llibertat que'ls mariners dels Estats Units varen donar a la xúsma impia y fins a alguns personatges d'elevada posició en la marina francesa.

El cas va passar a Marsella. Uns 150 mariners americans, en la parada que va fer la flota en aquell port, aprofitaren l'ocasió per anar a Missa en una iglesia veinada. Quan tornaren de l'iglesia, foren objecte de befes y burles. Esplicaren la cosa als seus companys, d'aquella part de la flota anclada a Marsella, y l'ordemá, al matí, tots els protestants y catòlics que no estaven de servici en les embarcacions anaren a Missa en corporació. Aquella processó de 1500 mariners va imposar silenci als que'l dia abans se'n burlaven. Fou una bona lliadó de llibertat donada per la gent dels Estats Units que l'entén d'una altra manera que a Fransa. No es que'ls mariners dels Estats Units sien cap mirall de pietat, pero tenen l'esperit americá que no consent cap intervenció en la llibertat de rendir a Deu Nostre Senyor, el culte que li es degut.

PER LA LLIGA DEL BON MOT

La paraula es lo que principalment manifesta en l'home, unic ser qui parla, la presència de l'ànima immortal.

La paraula es la seva expressió més clara y més alta. És el pont per ont se comuniquen els esperits. Parlant se coneixen els homes els uns als altres. Per això, volem conèixer un home, volem conèixer un poble? Mirau com parla. Tal com es son llenguatge, així es la seva ànima. Cada home, cada poble, té un parlar propi que l'expressa naturalment, com cap altre l'expressaria. És tan íntim el nexa entre l'esperit humà y el seu verb natural, que arrencar a un poble son llenguatge, es arrencar-li l'ànima, elevar son llenguatge es elevar-li l'ànima, purificar son llenguatge es purificar-li l'ànima.

A n'aquesta empresa de purificació es vengut a convidarnos l'apostol fervent de la Lliga del Bon Mot, promotor de Ivon l'Escop, la creuada de tots els homes dignes contra la blasfèmia y contra la paraula vil. Ningú qu'estimi l'honor del Sant nom de Deu, l'honestitat de les costums, la cultura del nostre país, la simple dignitat humana, nos pot negar son auxili. Se tracta de tornar pur el parlar del nostre poble, de tornar pura, per conseqüent, l'ànima de Mallorca. Tots aquells qu'això vulguen, pertanyen desde aquesta hora y sense necessitat de que s'inscriuen a cap llista, a la Lliga del Bon Mot. Una sola cosa vos demana la Lliga, y es un acte de reflexió sobra la transcendència de la seva obra de moralitat y cultura, y un apostolat personal, inspirat pel zel y la prudència, exercit en tots els moments, en totes les ocasions, en totes les oportunitats, y que no se cansi ni flaquetji, per anys que passin, fins haver tret del vocabulari popular tota expressió y tota paraula qu'atentin a la dignitat de la nostra llengua y del nostre poble.

M. FERRÀ.

UN MIRACLE A LOURDES

Cumplint un any que la Pelegrinació Mallorquina se trobava a Lourdes, assistint a les festes del cinquentenari de la derrera aparició de Maria Inmaculada, hem volgut recordar les grates impressions d'aquells dies memorables a n-els qui tenguerem la ditxa de prendre-hi part, descriguentlos un miracle que s'obrà ocultament a les mirades de les multituds allà reunides que, naturalment, desitjaven veure miracles.

Aquesta curació es l'única que'ls metges de les oficines de les comprovacions han acceptat com a miraculosa durant la permanència dels mallorquins a n-aquell famós Santuari.

Vegin el seu relat:

«Just a la meteixa hora que Mons. Grasselli celebrava la Missa a la Gruta, el capvespre del 16 de Joriol, del any passat, una jove mestra de Nogent-le-Rotrou, la senyoreta Lévêque, quedava repentinament curada d'una *sinusitis doble* (càries de l'os frontal.)

El darrer any, aquesta donzella, que sufría ja desde algún temps, de violents dolors de

cap y vòmits, havia estat duyta a Mans, a n-el Dr. Chevalier, especialista del nas y cap, qui li fé una primera operació. Aleshores se fé constar que'ls ossos estaven cariatos (podrits) a n-el *sinus* frontal esquerra, y li hagueren de fer a la senyoreta Lévêque set operacions successivament, quatre ab chloroform, tres sense, no poguentse aturar el progrés de la càries.

El Doctor Laurens, de París, no havia estat més afortunat y enviá altre volta la malalta a n-el Dr. Chevalier qui el 9 de Joriol d'antany li entregá el sigüent Certificat:

Jo l'infrascrit, Doctor en Medicina certífic que Mlle. Lévêque, Professora a l'Institució de Mlle. Renou, a Nogent-le-Rotrou (E. et L.) ha estat atacada de *sinusitis frontal esquerra*. Apesar de les moltes intervencions quirúrgiques, no's produí gens la curació. Persisteix la supuració crònica y l'*ostéste* (inflamació) de l'os frontal. Cap intervenció me sembla possible intentar actualment, en raó del estat local y de la salut general molt perduda.

A Mans, 9 Joriol 1938.

Firma: Dr. Chevalier.

La senyoreta Lévêque, arribá a Lourdes el 15 de Joriol. El seu front estava en plena supuració (materia) y un drap estava enfonsat a sa llaga, d'on exalava l'olor característica de les càries dels ossos. La supuració continuá tota la diada del 16 fins a les sis del capvespre. Dues o tres hores abans algunes pesones s'havien allunyat d'ella a causa de la fortor que dexava anar el seu front. A les 5 volgué anarsen a la Gruta per assistir a la Missa del capvespre, mes no havent pogut acostarshi a causa de tanta gent, emprengué el camí de sa posada.

A n-el moment que hi entrava, tot en sec vegé caure l'embanament y no sentí cap més dolor; la supuració disminuí y l'ondemá mati restava completament curada. El diumenge sigüent, 19 de Joriol, se presentá a n-el *Bureau des Constatacions*. Els metges trobaren una lleugera depressió a n-el nivell de les antigues operacions: la curació semblava completa. La gana havia revenguda.

El dia 21 de Joriol, la ditxosa privilegiada de Nostra Senyora de Lourdes, escrivía: «El Dr. Chevalier, de Mans, m'ha trobada en perfet estat de salut; creu que ma curació es real y completa, mes desitja esperar quinze dies abans d'enviar son certificat. El Doctor Moulin, de Nogent-le-Rotrou no dupta gens del miracle y juntará son testimoni a n-el Dr. Chevalier.»

LA POLÍTICA Y LOS PUEBLOS

Todos los pueblos han considerado ese deber político como una cosa estricta.

Antiguamente, por ley y por religión eran excluidos de los cargos políticos los esclavos y los colonos. Aquellas civilizaciones orientales pre-cristianas, desconocedoras del verdadero Dios y del verdadero origen del hombre, excluían de la política á todo el que no fuese noble, ciudadano, patricio. Consideraban esta función tan esencial y preeminente, que la hacían exclusiva de los aristócratas y sabios. La consideraban como un *derecho de*

minoría selecta, con lo cual se comprende su importancia.

Y este derecho, considerábanlo también deber. En Grecia—por no aducir otros textos—la ley confiscaba los bienes y desterraba de la República al ciudadano con voto que no se afiliaba en uno ú otro partido, sobre todo en los instantes candentes de luchas civiles.

Venido el Cristianismo, y con él la igualdad humana ante Dios y ante la Ley, el pueblo fué llamado al ejercicio del poder, sin distinción de clases. Y Santo Tomás, al afirmar que la soberanía misma dependía inmediatamente del pueblo, elector de reyes y gobiernos, deducía como consecuencia ineludible el deber de todos de concurrir á esa función, para que esta soberanía y sus efectos fuesen tales como debían de ser.

Pueblos apáticos, que esperan el maná político, ó quizás se creen incurables, se han alejado del ejercicio de la política. El resultado de su inercia, pronto lo han visto traducido en impuestos y gabelas, en tiranías y exacciones, en persecución á la Iglesia y á los Municipios, en frutos de maldad en todos sentidos.

Y ellos, los abstemidos, los culpables, se quejan amargamente de que... echándose á la calle desde un 4.º piso, se rompan la cabeza.

Un Estudiante.

TRADICIONS POPULARS

MALLORQUIMES

LO QUE COMANÁ' L REY EN JAUME COM SE MORIA I LO QUE SUCCEI COM VA ESSER MORT.

Com el rey En Jaume estava per a morir, va fer aquesta comanda:

—Mirau, en esser jo mort, m'embalsamareu; i sempre que venguen moros, posaume fermat demunt es meu cavall, i amollaui, qu'ell metex ja sabrà qu'ha de fer.

Se morí el pobre com un sant, al cel sia ell i tots els morts; i tothom ¡plors i descapdell! i negú se'n sabia aconortar.

L'embalsamaren axí com ell havia manat, i el guardaren ben guardat com si fos un tresor.

Ja hu crec que's moros, tot-d'una que hu varan sebre, en feren una gran festa.

—¡Bé mos va! deien ells ¡Ara prendrem sa revenja! ¡Cap a Mallorca tothom!

Ompliren una partida de galiotes, i ¡cap a Mallorca!

Desembarquen devora Sa Punta de N'Amer, es cristians se'n temen; fermen es cos del rey En Jaume demunt es cavall, i li amollen.

Aquell animalet ja es partit de quates, com un llampec de d'allà cap a n-es moros, que al punt el colombren, i se posen a dir:

—¿Que será alló que s'acosta s'acosta, com un cavall? ¿Saps qu'hauria d'esser l'Emperador am so seu cavall? ¡Fiauvosne que no hu sia! ¡Anauvoshi a posar am l'Emperador ni am so seu cavall!

Sobre tot, s'aturen y se posen a l'aguayt per lo que pogués esser.

(1) M'ho contá el sen Jaume Calses.

Mentres tant, es cavall am so cos del Rey en Jaume s'hi acostava, s'hi acostava, i duya tanta de fua i nava tan encès, que pareixia que les s'havia de menjar tots a n-es moros.

Com aquests veren clar qu'era ell, no l'esperaren gens, sinó que giraren en coa, fogint com a llebres que's cans encalsen, cridant:

— ¡E-hu es es dimoni de l'Emperador a cavall! ¡I deyen qu'era mort! ¡Bona casta de mort, ¡Ni may que no's morirà aquex dimoni d'home! ¡I si no feim via, mos arronsa a tots! ¡Qui's pot salvar, que's salv!

Sobre tot, tauta de via feren a fogir, que com es cavall am so cos del rey en En Jaume arribà a sa vorera de la mar, tots es moros ja eren dins ses galiotes, i aquestes se'n anaven veles esteses de d'allà cap a Alger. (1)

De llavò ensà ja ho han provat pus es moros de prendre Mallorca, ni hi ha que tenirne por mentres conserven es cos del rey en Jaume.

ANTONI M.ª ALCOVER, PRE.

SA LLADRIOLA DEL POBRE

— OBRES SON AMORS —

Suscripció dels devots de la Sagrada Família pera regalar el dia de sa Festivitat plaquetes d'estalvis de 20 pessetes cada una, a families necessitades y d'honrades costums, en memoria de Jesús, Maria y Joseph, model de Families Cristianes.

Suma anterior: 12 pessetes.

— Mossen Guillem Pujades, perque Deu li ajudi en les seves empreses, 1'00.—D. Lluís Carbou, per dar gracies a Deu de favors rebuts. 1'00.—Total: 14 pessetes.

Continua la suscripció fins el dia de l'entrega que ja se anunciarà oportunament.

Escapuló

LA GUERRA DE MELILLA. El rifenys de Melilla han atacat nostres forses qu'están allà de guarnició; però venturosament, els nostros contestaren a n-el foc, fent destrossa ferm a n-el camp enemic, fentlos fugir a la desbandada y conquistant bones posicions estratègiques baix el mando del General Marina.

Aquesta victòria mos era molt necessari, més per axecar l'esperit nacional d'Espanya, abatut desde'ls desastres de les guerres passades, que no per aguanyar uns quants kilòmetres de territori.

(1) Aquest fet es lo que conta'l romancer castellà del Cid, que, com fou mort a València, el posaren embalsamat dalt *Babiaca* i sortiren amb ell els cristians a combatre l'eczèrcit del rey Bucar, nombrosíssim, aont hi havia vint reys més, i tots foren vençuts; i triuants axí els cristians, pogueren sortir pacíficament de València, retiranse am D.ª Jimena i el cos de Cid a Castella. Se veu qu'aquexa llegenda trobà eco de Mallorca o a Catalunya i que'l poble atribuí tal fet a n-el rey En Jaume.

Aquí's veu la confusió que fa'l poble entre'l rey En Jaume I i el rey En Jaume II de Mallorca, qu'es el qui está embalsamat i enterrat a la nostra Seu. Dins la memoria del poble mallorquí no hi es romás En Jaume II, ni'l rey En Sanxo ni En Jaume III; no hi ha més que'l *Conqueridor*, a n-e qui atribuexen tot lo bo d'aquells altres.

PUBLICACIONS REBUDES

Liris del Camp.—Es un hermós follet editat per la casa Amengual y Muntaner, quin contengut es una llegenda plena de gracies y encants que ha merescut a Mossen Llorens Riber un nou lloer a n-els Jocs Florals de Barcelona.

Agraim a son autor l'exemplar qu'ens ha enviat.

Festa Major.—Programa de la fira y festes qu'han tengut lloc a la ciutat de Vich del dia 4 al 11 de Joriol, en motiu de la festa de San Miquel dels Santés.

Admira el lujo desplagat a n-aquest cartell, o més ben dit, a n-aquest llibre. Du multitud de gravats, vinyetes y anuncis en tan de bon gust confeccionats qu'es un vertader àlbum del comerç y l'industria de la ciutat de Vich.

Nombre Extraordinari.—L'ha publicat el «Missatger del Sagrat Cor de Jesús» dedicat a San Joseph Oriol ab motiu de sa canonisació. Es un número molt interessant que haurán llegit en fruició tots els amadors de les glories de la Religió y de Catalunya.

Altre Extraordinari.—De «La Veu de la Costa» dedicat a la dona catalana. Casi tots els treballs son d'escriptors catalanes, haventhi alguns de molt de sabor literari com la poesia «Lo nostre Pá» que copiarem a n-el número passat.

Noves d'Inca

—La festa tradicional de Santa Magdalena, que tots els anys se celebra demunt el Puig d'Inca, s'havia anat degenerant d'any en any, fins a n-el punt que per ella ningú sentia entusiasme. Enguany ha tengut una revivaya que fa creure que serà la fita de nous entusiasmes per millorar y embellir aquell històric Santuari.

La banda municipal comensà la festa recorreguent els carrers de la ciutat, tocant diana, acompanyada de la Comissió de festetjos.

Entre les frescors de la matinada pujàrem a n-el Puig qu'es mostrava alegre y festiu rumbatjant la bandera nacional en son Oratori en mitx d'ufanosos pinotells sembrats per la plassa.

L'Oratori estava lo més ben endiumenjat que dava goix de veure, oferint l'agradable novetat d'estrenarse dos artístics salmons, donatiu de sa Madona, Maria Coll, Mare de Mossen Jaume Salas.

A les deu comensà l'ofici trobantse la nau casi plena de romeus. Es celebrant fonc L'Arciprest d'Inca, Mossen Bernadí Font. Se cantà ab acompanyament d'armonium la missa d'*Angelis*. Ab un llenguatge hermosament castís pronuncià un místic sermó Mossen Joan Quetglas, versant sobre l'amor que Santa Magdalena tenia a Jesucrist.

El nou Rector, Mossen Guillem Pujades, pujà a la trona per oferir els seus servicis a n-el poble y posar a disposició de tots les comoditats qu'allà d'alt se poden oferir, y planyentse qu'aquestes sien tant poques, però que confia qu'en l'ajuda de Deu y la generositat de tots els inquers, dins bieu temps, se podrà oferir digne hospedatge al romeu y al turista. Dedicà sentides frasses de recordansa a Mossen Coll, Rector anterior, dient que baix sa gestió desde l'any 1892 que se comensaren les obres de restauració, fins al primer de Desembre de 1908, se invertiren en les meteixes 6.574 pessetes. Bé podia haver fet menció, també, Mossen Pujades, del seu germà Meige, D. Jaume, qui ab gran entusiasme tal vegada fonc el qui va fer la labor més costosa per lograr veure restaurat el ruïnós Oratori.

Verament avuy l'iglesia de Santa Magdalena ja comensa está arregladeta y dins la seva

nau-tot flametja y riu. Ab bon acert se comensà la restauració per la casa de Deu, faltant ara les habitacions d'hospederia y l'embelliment y perspectiva que fassi agradable aquell lloc a n-el visitant. Entre les moltes coses que té en projecte el nou Rector, sabem que ja té encarregat un artístic via-crucis per posar en panteons per les derrerès voltes del camí, y suposam que seguirà la reedificació de la Creu del Puig de lo Minyo.

Ens ha agradat ferir veure que s'es ubert a n-aquell Santuari un àlbum de pregaries e invocacions a Santa Magdalena. Tots els qui pujin allà d'alt inspirats pel quadre que ofereix la Natura y la devoció a l'amant de Mágdalo no podrán menos de dexarhi notes inspirades.

Poques paraules direm de la festa cívica encara que s'en meresca moltes, per haver allargat ja massa. Fonc una festa molt entretinguda y divertida ab los seus jocs, cucanyes, globos y corregudés originals que tengueren tot el dia el poble alegre y de bon humor innocentement. La música municipal tot el dia tocà, no li vengué a una tocada. Apesar d'haver acudit una concurrència nombrosíssima l'expansió popular tengué caràcter de familiar, y qualca cosa d'aquella franquesa del antigor que dexà contents a tots, per lo qual, donam a la Junta Organisadora nostra més coral enhorabona.

—El jove Abvocat y escullit poeta D. Miquel R. Ferrá, acaba de cursar una altre llarga carrera. Després de brillants exercicis ha obtengut el títol de Llicenciat en Filosofia y Lletres en la Universitat de Barcelona.

Nostre excel·lent amic, es un jove de nobles ideals y d'aspiracions patriòtiques que fan concebre d'ell hermoses esperances per el resurgiment de la Patria. Al felicitar a l'amic del cor, per llurs títols acadèmics, pregam a Deu Nostre Senyor, que li don acert en los seus afans, ara que va entrar de plé a la vida d'un món esburbat, que les més de les vegades, no entén les inspiracions y sentiments de les ànimes elevades.

—Es estat privat per l'Autoritat local el ball de ferrat que se anava fent tots els diumenges pel camí de Lloseta.

Aplaudim tan acertada disposició a favor de la moralitat pública.

—La Junta de Instrucció Pública ahí va anar a presidir els exàmens de les escoles municipals. Per falta de lloc esperam parlarne a pedres manudes a n-el pròxim nombre.

—Aquests dies han mort alguns infants de garrotillo. Nostres Autoritats han pres els acorts necessaris perque malaltia tant dolenta no prengui cos.

—També hem vist ab satisfacció que les taules de revenadors que per gracia especial havien lograt pararles per distins llocs de la població, dijous passat los fonc manat posarles a n-el Mercat Vey aont es el seu destí.

—En nostra Llibreria s'acaben de rebre les novel·les de la Secció Recreativa del Apostolat de la Prempsa.

Qui adula comet una baxesa, y el qui se dexa adular, un'altre.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ D'INCA durant el mes de Juny.

NAXEMENTS

Nins: 6. Nines: 7. Total: 13.

CASAMENTS

Dia 12: D. Pere M. Estrany Martorell, 26 anys, fadrí, amb D.ª Antonia Beltrán Quetgles, 29 anys, fadrina.

Dia 19: D. Pau Amer Ferrer, 26 anys, fadrí, amb D.ª Antonia Llompart Ferrer, fadrina, 23 anys.

MORTS

Dia 2: D. Bartomeu Martorell y Prats, 64 anys, casat.

Dia 6: D. Joan Martorell y Martorell 5 mesos.

Dia 9: D.ª Maria Llompart Figuerola, 50 anys, casada.

Dia 28: D. Joan Pujadas y Pujadas, 55 anys, casat.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

Bessó.	el quintá de	00'00 a	98'00
Blat novell.	la cortera de	00'00 a	17'50
Xeixa id.	id. de	00'00 a	18'50
Ordi novell.	id. de	00'00 a	19'50
Ordi foraster.	id. de	00'00 a	09'00
Sivada.	id. de	00'00 a	07'00
Ídem forastera.	id. de	00'00 a	06'00
Faves novelles.	id. de	00'00 a	17'00
Ídem ordinaries.	id. de	00'00 a	00'00
Ídem pel bestia.	id. de	00'00 a	16'00
Blat de les Indies	id. de	00'00 a	16'00
Siurons.	id. de	00'00 a	22'00
Fasols.	id. de	00'00 a	27'00
Monjetes de confit	id. de	00'00 a	45'00
Idem blanques.	id. de	00'00 a	26'50
Figues seques	el quintá de	00'00 a	09'25
Safrá	s'uns de	00'00 a	02'75
Gallines	sa tersa de	00'00 a	00'90
Ous	dòtzena	00'00 a	01'25
Patates.	el quintá de	00'00 a	04'00

Dits... y fets

FILIP Y UN QUE MURMURAVA D'ÉLL

Aconsellaven a Filip, pare d'Alexandre'l Magne, que tregués de sos estats a un que deya molt mal d'ell. «Jo m'en guardaré molt bé de ferho,—respongué'l monarca—aniria per tot arréu murmurant de mi.»

BONA RESPOSTA

En un dia de gran concurrència se presenta un sacerdot a una estació de ferro-carril y s'acosta a la taquilla pera pendre bitllet.

Just aderrera éll, crida un viatjer:

—¡Estava aqui abans que V.!

—Es possible,—respón el sacerdot—però hem creya haver arribat primer.

—No senyor—replica l'altre en tó de bur-la—som jo; aqui com a n-el confessorari, tots per torn y els diners en ma, perque no no's fia.

—Ha pagat V. alguna vagada a n-el confes-

sionari?

—Si senyor.

—Aixi,—diu el capellá, somrient—pitjor per V.: no's paga a n-el confessorari sino per restituir lo robat.

Devant l'ocurrència del bon sacerdot, una riaya dels assistents aumentá la confusió del seu *espavilat* contrincant.

Auténtic.

EPÍGRAMA

—Voldreu creure, el Sen Ambrós,

Que cap capell me vé bé.

—S d'es que fás de cabré

Tens un cap de lo més grós.

—Molt més gros el té el Sen Pere

Y ell en troba, y ben rebé.

—Es que a mí cap capellé,

No m'en vol dá cap espera.

Sebastiá Barceló.

La Bona Causa

Llibrería d'en MIQUEL DURÁN

BIBLIOTECA DEL DRET VIGENT.

Consta de trentatres volumens que representen altres tantes lleys fonamentals, ademés els reglaments y totes les disposicions qu'avuy están en vigor. Totes les materies están comentades, concordades, anotades y van precedides d'un estudi preliminar.

A pesseta el tom en cartó y 1'50 en tela.

Obra recomenabla

Vida de la venerable Mare Sor Clara Andreu, Religiosa Gerònima a n-el Monastir d'Inca, ab un apèndix històric de nostra Ciutat per Mossen Joseph Barbarí.

A n-els toms en rústica novament enquadernats s'hi es afegit el follet *Nuevo sepulcro de Sor Clara Andreu*, ultimament publicat y escrit per Mossen Nadal Garau, Canonge Doctoral.

Enquadernat en tela se venen a nostra Llibrería y a n-el Convent de Gerònimes d'Inca a 4'50 pessetes.

Encàrrecs, prontitut

S'en fan seguit, seguit, per les principals llibrerías y centres editorials d'Espanya y l'Estranger, prova que's serveix bé y que poden confiar tots els encàrrecs que vulguen ab l'esperansa d'esser ben atesos.

Tinta doble negra

Próvaula: es superior, procedent de la Casa ESCOFET, de Barcelona, a 5 reals el litre.

També n'hi ha de corrent que no es gens despreciable a tres reals el litre.

Recordatori

PELEGRINACIÓ MALLORQUINA A LOURDES

Festes del cinquentenari de la derrera aparició de Maria Inmaculada.

(de 12 a 18 de Juliol de 1908)

PER MOSSEN S. G. Y S.

Aquesta obreta se ven al preu de 40 cèntims a nostra ADMINISTRACIÓ carrer de Mallorca, 1, Inca; y a Palma en les llibrerías religioses de can Guasp, carrer de Morey, y can Frau, de sa Costa d'en Brossa.

Llibres de Premis

S'han rebut gran varietat de llibres de regalo propis per obsequiar a sos dexebles els mestres d'escola, ara per final de curs a preus sumament módics. ¡Ala, a aprofitar l'ocasió s'ha dit.

Ja hu sabeu: carrer de Mallorca 1, Inca.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LANERIA GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES, SASTRERIA Y CAMISERIA. LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

RESTAURANT DE LLUCH

Menú que será servit durant l'any jubilar.

PRIMERA CLASSE

2 sopes, 3 plats, dolç, fruita, pá y ví. pess. 4'00

SEGONA CLASSE

1 Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 2'50

TERCERA CLASSE

1 Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 1'00

Café, lleit, xicolati, licors, etc.

Ademés, servici a la carta

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tindrán la suscripció per 20 cèntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 cèntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrà a costar 10 centims mensuals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.